

zuüben und alles das vorzukehren, was in dieser Angelegenheit notwendig und zweckmässig erscheint.« Rozsah této plné moci vyložil odvolací soud v ten smysl, že tato plná moc platila jen pro úkony hlasovací a nikoli ještě pro další úkony a opatření po uzavření vyrovnání. S názorem tímto souhlasiti nelze. Rozsah zmocnění podává se především z významu slova »Ausgleichssache«. Propůjčil-li odvolací soud výrazu tomu význam, že jde toliko o úkony až do 8. března 1926, t. j. kdy vyrovnání bylo právoplatně potvrzeno, vyložil jej příliš úzce. Jdeť při vyrovnání o to, by věřitel byl uspokojen sice menším penízem, než jaký by mu jinak příslušel, ale aby uspokojení tohoto se mu skutečně dostalo a jest »vyrovnací záležitost« v běhu stále až do doby, kdy věřitel jest s dlužníkem vyrovnán, t. j. když se mu dostalo umluveného uspokojení. Nutno proto plnou moc v tomto směru vyložiti v ten smysl, že byla platnou a účinnou i v době, kdy zmocněný Bernard P. ono sdělení učinil žalované. Byl by proto rozsah plné moci již dle řečeného dostatečně určen. Ježto však po zmocnění k výkonu práva hlasovacího následuje ještě další věta »Alles das vorzukehren, was in dieser Angelegenheit notwendig und zweckmässig erscheint«, která naznačuje, že i po výkonu hlasovacího práva bude věc ještě dále v běhu, nemůže býti sporu o tom, že strany neměly na mysli onen velice úzký okruh zmocnění, jak stanovil jej odvolací soud, nýbrž že zmocnění Bernarda P.-a mělo se vztahovati i na provedení vyrovnání, a proto Bernard P., — sděliv žalované straně, že splátka vyrovnací má býti placena 15. dubna, — jednal jako plně oprávněný zmocněnec strany žalující. Proti přípustnosti užšího výkladu plné moci mluví i toto: Civilní řád soudní v § 31 mluví o »plné moci procesní«. Výraz »procesní« nasvědčoval by podle svého významu tomu, že jde o plnou moc, která zaniká ukončením procesu, t. j. právoplatným rozsudkem, a přece rozsah této plné moci jde v bodech 3. a 4. tohoto paragrafu ještě značně daleko za zakončený spor, t. j. až k úkonům exekčním, které výsledek sporu také realizují. Sdělil-li proto řádný zmocněnec strany žalující dlužníkovi, že splátku jest zapraviti 15. dubna, platí toto sdělení podle § 1017 obč. zák. za sdělení (prohlášení) žalující strany samé jako zmocnitelky, a povolila tedy žalující strana odklad této splátky do 15. dubna 1927 včetně a nenastává zde proto případ druhého odstavce § 57 ve znění novely čís. 99/1923. Že placení stalo se 15. dubna 1926, a ne jak mylně snaží se dovoditi žalující strana, 17. dubna, dolíčil správně již odvolací soud.

Čís. 7240.

Vyhlášen-li na nájemcovo jmění úpadek, může pronajímatel žádati o zájemné popsání svršků (§ 1101 obč. zák.) přihlásil-li současně anebo již před tím k úpadku svou pohledávku na nájemném.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1927, R II 226/27.)

Návrhu pronajímatele, by bylo k zajištění činže povoleno zájemné popsání svršků nájemce, na jehož jmění byl vyhlášen úpadek, naléza-

jících se v úschově třetí osoby, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Rekurs jest ospravedlněn. Podle dvorního dekretu ze dne 15. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s., jenž zůstal podle čl. XIII. č. 6 uvoz. zák. k ex. ř. nedotčen, vykoná se zájemné popsání pouze k žalobě o zaplacení splatného nájemného na návrh žalobce. Z toho plyne, že návrh na zájemné popsání nelze podati před žalobou, nýbrž buď v žalobě nebo současně se žalobou neb i později zvláštním podáním. Před žalobou o splatné nájemné může býti k zajištění nájemného použito pouze některého ze zajišťovacích prostředků v § 379 ex. ř. výčetmo uvedených za předpokladů tohoto §. Poněvadž mezi těmito zajišťovacími prostředky zájemné popsání vnesených svršků k zajištění nájemného a pachtovného není uvedeno, není tento zajišťovací prostředek před podáním žaloby o zaplacení splatného nájemného přípustným. V projednávaném případě nepodal pronajímatel žalobu o zaplacení splatného nájemného proti stěžovateli, ačkoliv to bylo podle § 48 (4) konk. ř. ohledně zaplacení nájemného z posledního roku před vyhlášením úpadku možným. (Rozhodnutí n. s. 25. října 1921 R I 1282/21 sb. n. s. 1258). Schází tedy nutný předpoklad pro povolení zájemného popsání. Proto bylo jak shora rozhodnuto, aniž bylo třeba zabývatí se s ostatními rekursními vývody. Podotýká se jen, že právo zástavní, vlastníkem domu podle § 1101 obč. zák. nabyté nepomíjí vnesením věcí zabavených věřitelem nájemcovým do soudní schovací síně, byť i vlastník domu k vynesení svolil. (Rozh. n. s. 18. dubna 1901, Právník 1901 str. 452.) Z toho plyne, že, když byly předměty před zájemným popsáním úpadci odňaty a soudem dány do úschovy Františku H-ovi, jenž je uschoval z větší části ve zvláštní místnosti v pronajatém domě, a pronajímatel do tří dnů po tom neohlásil své právo na soudě, nezakládá tím zákonné zástavní právo jím nabyté podle § 1101 obč. zák.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

S názorem napadeného usnesení, třebaže se opírá v podstatě o zásady vyslovené nejvyšším soudem v rozhodnutí čís. 5654 sb. n. s., nelze souhlasiti, kdyžť tu nejde o obdobný případ, jaký řeší toto rozhodnutí. V případě, o němž jde, zažádal stěžovatel po vyhlášení úpadku na dlužníkovu jmění o povolení zájemného popsání svršků, které byly úpadcem vneseny do hotelových místností domu patřících stěžovateli k zajištění nájemní činže 7.908 Kč. Řešiti jest proto otázku, pokud jest v úpadkovém řízení přípustné zájemné popsání svršků podle § 1101 obč. zák. Případem takovým se ono rozhodnutí nejvyššího soudu nezabývá. Podle dvorního dekretu ze dne 15. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s., jenž zůstal podle čl. XIII. čís. 6 uvoz. zák. ex. řádu nedotčen, vykoná se ovšem zájemné popsání pouze k žalobě o zaplacení splatného nájemného na návrh žalobcův. V úpadkovém řízení není však třeba žaloby k uplatňování nároků úpadkových věřitelů. Uplatňování toto děje se podle § 74 druhý odstavec čís. 6 a § 102, 103 konk. řádu přihláškou pohledávky,

kteřá má v podstatě týž účel jako žaloba. Neboť na jejím základě jest zahájeno zkušební řízení, vyvolávající zase prohlášení správce úpadkové podstaty, jež zjednává pak věřiteli po případě exekuční titul právě tak jako rozsudek (§ 61 konk. řádu). Vzhledem k tomu nelze seznati, proč by nemohl věřitel v úpadkovém řízení žádati o zájemné popsání svršků (§ 1101 obč. zák.) patřících úpadci, pakli ovšem buď současně, nebo před tím učinil již u soudu přihlášku pohledávky na nájemném. (§ 103, 104 konk. ř.). Neboť má-li, jak uvedeno, přihláška pohledávky týž účel jako žaloba, bylo jejím podáním vyhověno také ustanovení onoho dvorního dekretu (rozh. víd. nejv. s. č. 5136 Gl. U. n. ř.). Zda stěžovatel učinil buď současně s návrhem na povolení zájemného popsání svršků nebo již před tím na soudě přihlášku pohledávky na nájemném, není ze spisů patřno a je třeba okolnost tu zjistiti. Nelze proto za daného stavu věci dosud rozhodnouti o návrhu stěžovatele.

Čís. 7241.

Předpisem § 1063 obč. zák. není vyloučena úmluva o výhradě prodatelova vlastnického práva ku prodané věci až do zaplacení kupní ceny. Stala-li se taková úmluva, ať výslovně ať konkludentním činem, nemůže kupitel nabytí pouhým odevzdáním věci vlastnického práva. Výhrada vlastnického práva jest možna také při věcech zastupitelných, určených ku spotřebě, zpracování nebo dalšímu prodeji.

Byla-li na rubu závěrečného listu doložka o výhradě vlastnictví, na niž bylo na přední straně před podpisem objednatelovým význačným způsobem poukázáno a byla-li táž doložka zřetelným způsobem i na účtě zaslaném prodatelem kupiteli, dal kupitel podpisem závěrečného listu na jevo, že souhlasí s výhradou vlastnictví. Lhostejno, že nebylo zjištěno, zda kupitel věděl o doložce nebo byl na ni zvláště upozorněn ještě jinak, nebo že ji četl.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1927, Rv II 361/27.)

Žalobce prodal podle závěrečného listu ze dne 14. června 1926 Viktoru K-ovi 20 q americké mouky Patent Gold River po 370 Kč za 1 q. Z této dodávky spotřeboval Viktor K. 14 pytlů mouky ve váze 889 kg. Na jmění Viktora K-a byl dne 7. září 1926 vyhlášen úpadek. Žalobce přihlásil k úpadkovému řízení pohledávku 3289 Kč 30 h za mouku v době vyhlášení úpadku spotřebovanou a ohledně zbývajících zboží uplatnil vyhražené vlastnické právo, žádaje za jeho vyloučení z podstaty. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na úpadkové podstatě Viktora K-a nálezu, že žalovaná jest povinna uznati žalobcovo vlastnické právo k 21 pytlům mouky Patent Gold River, pokud se týče právo na vyloučení úplaty za toto zboží z úpadkové podstaty a zaplatiti žalobci 4.932 Kč 10 h. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, N e j v y š š í s o u d uznal podle žaloby.